

2 И ч8хъ гласъ отъ него то, като гласъ отъ много воды, и като гласъ отъ голѣмъ громъ: и ч8хъ гласъ насырцы, които свирѣха со свои те г8слы.

3 И които пееха като нова пѣснь предъ престолатъ, и предъ четири тѣ животни и старцы те: и никой не можеше да на8чи пѣснь та, само оніа сто и четыридесата и четыри тѣ х1лады (человѣци), които са иск8пени отъ земля та.

4 Тіа са: които не са се иск8вернили со жены; защото са дѣвственницы: тіа са които послѣдоватъ Ягне то на кадето да пойде: тіа са иск8пени отъ человѣци те (да са) перво приношеніе на Бога и на Ягне то.

5 И въ оуста та имъ не се е на8мерила лжа: защото са непорочни предъ престолатъ Божій.

6 И видехъ др8гъ Ангелъ, че стоеше посредъ него то, и держеше вѣчно то Евангелие, за да го проповѣда на оніа, които живѣятъ на земля та, и на всако племя и колан8, и га8ы8 и народъ.

7 И говореше съ голѣмъ гласъ оубойтесе отъ Бога, и воздайте м8 слава, защото дойде часо на с8дѣтъ м8: и поклонетесе на оногова, който е сотворилъ него то и земля та и море то и изворе те водни.

8 И др8гъ Ангелъ идеше съзъ Негу и говореше: падна падна Равнинъ градъ великий: защото напои сички те га8ыци отъ гнѣвно то вино на свое то бл8одѣяніе.

9 И третій Ангелъ идеше съзъ

Негу, и говореше со силенъ гласъ: ако нѣкой се поклони на звѣратъ и на іѡвна та м8, и прїиме зnamеніе на чело то си, или на десна та си рѣка.

10 И той ще да піе отъ вино то на Божіатъ гнѣвъ, вино чисто налеено въ чаша та на гнѣватъ м8: и ще бѫде м8ченъ съ огнь и съ ж8пелъ предъ свати тѣ Ангели и предъ Ягне то.

11 И дымо на м8ченіе то имъ ще да се видига во вѣки вѣковъ: и не щатъ да иматъ отдѣхнованіѣ ни денѧ ни ноща, които се кланатъ на звѣратъ и на обра8атъ м8, и които пріематъ зnamеніе то на нѣгово то име.

12 Т8ка (се покад8ва) терпѣніе то на свати тѣ които с9храниватъ заповѣди тѣ Божіи, и вѣра та Іис8осова.

13 И ч8хъ гласъ отъ него то, който ми говореше: напиши: кладжени (са) мертвы тѣ, които оумиратъ въ Господа отъ т8ка на тамъ Констант8 говори Д8хъ они ще си починнатъ отъ свои те т8дове: и дѣла та имъ ходатъ съзъ нихъ.

14 И поглѣднахъ, и видехъ единъ облакъ съзътелъ, и на обладатъ седеше (нѣкой) подобенъ Сынъ человѣческомъ, и имаше на глава та си златенъ вѣнецъ и въ рѣка та м8 остръ серпъ.

15 И др8гъ Ангелъ идѣзъ изъ церкви та, и выкаше со силенъ гласъ на оногова, който седеше на обладатъ: прати серпата си, и жни защото дойде време то да жатва и жатва та земна е прездрѣла.